

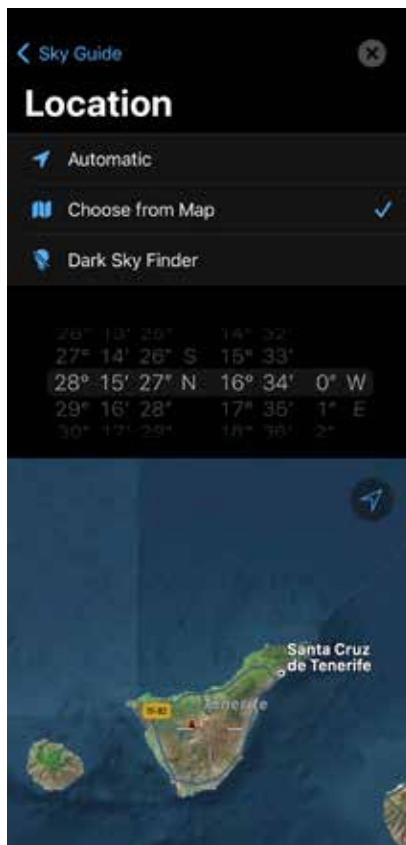
EGY KÜLÖNLEGES NÖVÉNY ÉS A CSILLAGOS ÉGBOLT

Hatalmas kivívást jelent, ha egyszerre kell egy egzotikus növény virágzási időszakához, a Tejút és a Hold pozíciójához és az időjáráshoz is igazodni egy távoli fotós helyszínen – természetesen a megfelelő kamerákkal és objektívekkel felszerelve.

■ **HOSZÁNG PÉTER** Május végén ismét ellátogattam a fotográfusok számára paradicsomi környezetet biztosító Tenerifére. Ezúttal is konkrét céllal vágtam neki a hároméves kérés expedíciónak: a kizárólag a Kanári-szigeteken endemikus vörös kígyószisz (spanyolul tajinaste rojo) ebben az időszakban virágzik, és ezt a különleges eseményt idén meg akartam örökíteni. Az élénk színekben pompázó virág akár 1-3 méteresre is képes megnőni, és összetéveszthetetlen „kanári” hangulatot kölcsönöz a képeknek, amelyeken feltűnik. Rövid látogatásom jól megtervezett programtervet igényelt, mivel napközben a virágokat kutattam, illetve fotóztam, éjszaka pedig a csillagos égbolt volt a főszerep. A Fotoplus és a Sigma Magyarország jóvoltából kipróbálhattam a Sony A7R III vázát, továbbá a Sigma 14 mm, f/1,8 és a Sigma 150–600 mm, f/5–6.3 Sport lencsét. Ezzel az asztrofotós szempontból is rendkívül erős felszereléssel kiegészülve, bátran vágtam neki ismét a Kanári-szigeteknek.

Tervezés

Mint általában minden fotós túra, ez a projekt is alapos tervezést igényelt. Több fontos tényező együttes teljesülése szükséges ahhoz, hogy a kitűzött célt meg tudjuk valósítani. Először is a csillagfotózás szempontjából ideális dátumokat vizsgáltam. A SkyGuide telefonos applikációm segítségével már hónapokkal előre láthattam, hogy május végén a Tejút gyönyörű ívvel szeli át az égboltot a korajutó órákban. Mindezt tetéve Naprendszerünk számos bolygója is feltűnik a Tejút íve alatt, továbbá ékesítve az amúgy is rendkívül látványos kompozíciót. Ezt azonban nagyjából újhold idejére a legcélszerűbb időzíteni, mivel így elkerülhetjük a Hold „fényszennyezését”; május vége pedig ebből a szempontból is ideálisnak bizonyult. Ezt követően biztosra kellett mennem, hogy a vörös kígyószisz

már virágba borult, mivel az interneten csupán azt az információt találtam, hogy virágzása késő tavasztól kora nyárig tart. Biztos választ az Instagramon egy másik fotóstól sikerült szerezni, aki néhány nappal a tervezett indulásom előtt La Palmán tartózkodott, és megerősítette, hogy ott már virágzik a növény. Végül már csak két további tényezővel kellett számolnom, melyek közül az egyikre semmilyen ráhatásom nem volt, ami nem más, mint az időjárás. A tervezett indulásomat megelőző napokban figyelemmel kísértem az előrejelzést, amely jó eséllyel kecsegtetett. Végezetül nekem is szabadnak kellett lennem az adott dátum idejére, de szerencsére ezúttal ez sem volt akadály.

A SkyGuide alkalmazás segítségével a Föld bármely helyszínét beállítva, bármilyen időpontban vizsgálhatjuk az égbolt alakulását

A Sony A7R III fantasztikus dinamikatarományának köszönhetően rengeteg információt lehet kinyerni az árnyékos részekből. Az érintetlen, illetve a feldolgozott képek között hatalmas a különbség. (Sigma 14 mm, f/1,8 lencse, ¼ sec, f/5, ISO 640)

A vörös kígyószisz és a Tejút találkozása. Egy sikeres fotózás elengedhetetlen lépése a terület előzetes bejárása, felfedezése és a lehetséges kompozíciók felmérése

Tejút-panoráma a marsi tájat felidéző Minas de San Jose területén. A képen a Tejút íve alatt feltűnik a Jupiter-Mars együttállás, valamint az Androméda-galaxis. A türkiz-zöldes fényjelenség az égbolton pedig a Föld légkörének természetes izzása, az ún. airglow vagy légköri fény. A panoráma egyes elemei rendre ugyanazzal a beállítással készültek: Sony A7R III, Sigma 14 mm, f/1,8 lensze, 10 sec, f/1,8, ISO 640

A terepen egy Sony A7R III vázzal

Számos ötlettel felvértezve vágtam neki ennek a fotós projektnek: a vörös kígyószisz mellett éjjelente Tejút-panoráma, csillagíves kompozíció, time-lapse, valamint mélyég munkák foglalkoztattak. Ekko-

ra mennyiségű feladathoz azonban nem lett volna elég a rendelkezésemre álló idő, ha csak egy géppel dolgozom. Ahogyan azt a bevezetőben említettem, a Fotoplus és a Sigma Magyarország jóvoltából volt szerencsém kipróbálni a Sony A7R III vázat, valamint a Sigma 14 mm, f/1,8 és a Sigma 150–600 mm, f/5–6.3 Sport lencsét. Mivel én a kezdetektől fogva Nikonnal dolgozom, elsősre kissé ijesztő volt a gondolat, hogy egy Sony vázzal mit kezdek majd, azonban némi utánajárás segítségével magabiztosan indultam fotózni a két géppel. A 42 megapixel-es Sony váz rövid időn belül bizonyított: elképesztő dinamikatartománya, valamint az ISO-invarianciája hihetetlen dolgokra képes. Amikor egy gép ISO-invariáns, az leegyszerűsítve azt jelenti, hogy egy adott expozíciós értéket vizsgálva, mindegy milyen ISO-értékkel dolgozunk, mert ugyanazt az eredményt kapjuk alacsonyabbal fotózva, és később a feldolgozáskor az expozíciót felhúzva, mint magasabb ISO-értékkel fényképezve. Ennek értelmében kipróbáltam, hogy milyen eredményeket kaphatok ISO 640 beállítással, amely értéknél a Sony A7R III rendkívül magas dinamikatartományt képes megőrizni. A képek feldolgozásakor nem hittem a szememnek... Mindemellett bizonyos Sony vázokon elérhető az ún. bright monitoring funkció, amely rendkívül hasznos az éjszakai jelenetek

komponálásakor. E funkciót beállíthatjuk az egyik custom gombra, így egyetlen gombnyomással „éjjellátó üzemmódba” kapcsol a gépünk, és egy rendkívüli módon felerősített jelet képes megjeleníteni a kijelzőn (a Tejút gyakorlatilag úgy látszik a kijelzőn, mint egy kidolgozott fotón). Egyetlen szembeötölő hátránya a Sony váznak, hogy nincs lehetőségünk veszteségmentesen tömörített RAW-formátumban menteni a képeinket. Ennek megfelelően én tömörítetlen RAW-ban fotóztam, és így egyetlen kép nagyjából 84 MB méretű, amelynek feldolgozása, illetve tárolása rendkívül erőforrás-igényes.

A Sigma 14 mm-es zászlóshajója

Az első time-lapse munkámat a Samyang AF 14 mm, f/2,8 lenscséjével készítettem. Szeretem ezt a lenscét, egy csillagkövetővel remek képeket lehet vele készíteni, azonban megvannak a maga korlátai. Ennek következtében nagyon kíváncsi voltam, hogy a Sigma Art sorozat tagjaként 2017-ben debütált 14 mm, f/1,8 lenscséje mire lesz képes. Megjelenésekor a világ egyetlen 1,8-as fényerejű ultranagy látószögű lenscséje volt, melyre a Sigma méltán lehetett büszke. Mivel a time-lapse fotózásakor nem használhatunk csillagkövetőt, (hiszen a csillagkövető alkalmazásával nem realizálódna a csillagok látószögös mozgása az égbolton) a rendelkezésre álló záridő nagymértékben korlátozott. Egy 14 mm-es objektív esetében, ha 30 mp-nél hosszabb záridő alkalmazunk, akkor a csillagok ívesedése már megmutatkozik. A DFM 2022/3 számában megjelent cikkemben tárgyalt NPF-szabály értelmében pedig mindössze 13 mp áll a rendelkezésünkre, ha tökéletesen pontszerű csillagokat szeretnénk vizionálni. Ekkor kap kitüntetett figyelmet a rendelkezésre álló rekesztartomány. F/2,8 helyett f/1,8-on fotózni több mint egy egész rekesznyit differencia, ami éjszaka rendkívül jól jön. Gondoljunk csak bele, hogy ha f/2,8 helyett csak f/2-re rekeszeljük a lenscénket, annak olyan hatása van, mintha 30 mp helyett egy

egész perces záridőt használtunk volna. Ezt még megtévezve a Sony A7R III érzékelőjével nagyságrendekkel jobb eredményeket tudtam elérni. És ez még nem minden. Mint tudjuk, az objektívek általában jobb képminőséget, szebb, élesebb rajzolatot produkálnak, ha lejjebb reteszeli őket, azonban ez a Sigma lenscse f/1,8-ra nyitott rekeszsel is gyakorlatilag hozza ugyanazt a képminőséget, mint amire mondjuk f/4 körül számítanánk. A lenscse fizikai dimenzióit tekintve egy méretes darab, azonban a minőséget csak így lehet szavatolni. A Sony bajonettes verzió tömege 1170 gramm, hossza pedig 126 mm. Összehasonlításképpen a Samyang AF 14 mm, f/2,8 mindössze 500 gramm tömegű és 97,5 mm hosszú. Számos tesztet, illetve cikket elolvastam, valamint YouTube-videót is megnéztem a piacon elérhető full-frame ultranagy látószögű objektívekről, ahol mindenki dicsérté a Sigma 14 mm, f/1,8-as modelljét. Kétségkívül kategóriájának abszolút ásza, hiszen a legtöbb versenytársa f/2,8-as maximum rekeszsel bír, és ez önmagában hatalmas különbség. A terepen is remekül teljesített, használata kényelmes és egyszerű volt. Ez a lenscse a Sony A7R III vázon egy elképesztő potenciált jelent, különösen az asztrofotózás iránt érdeklődőknek.

A Fotoplus a DFM olvasói számára 10%-os kedvezményt biztosít a Sigma 14mm f/1.8 DG HSM Art objektívre, amely 2022. augusztus 1. és 31. között, a SIGMADFM10 kuponkód használatával. ■

A két gépes setup előnye: amíg az egyik gép folyamatosan dolgozik valamin, addig a másikkal van időnk és lehetőségünk egy kicsit improvizálni. Így született ez a szelfi a Nikon gépemmel és a Tejúttal. (Sony A7R III, Sigma 14 mm, f/1,8 lenscse, 13 sec, f/2, ISO 2500)

Egy sikeres asztrofotózással töltött hajnal megkoronázásaképpen békés reggeli pillanat a Teidén. Az f/16-os rekeszbeállítás segítségével gyönyörű napsugarakat örökíthettem meg az aranyban úszó domboldal és vörös kígyószisz társaságában